

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Co/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620202007
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1620202007.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, v právnej veci navrhovateľky: G. P., narodená XX.XX.XXXX, V. XXXX/XX, XXX XX F., zastúpenej: URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., advokátska kancelária, IČO: 47 244 895, Havlíčkova 16, 811 04 Bratislava, proti odporcovi: X. P., narodený XX.XX.XXXX, V. XXXX/XX, XXX XX F., zastúpeného : Mgr. Michal Pecko, advokát, Miletičova 5/A, Bratislava , o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Malacky zo dňa 14.08.2020, č.k. 32C/73/2020-38, jednomyseľne takto

rozhodol:

Odvolanie odporcu proti výroku I. uznesenia, ktorým súd prvej inštancie vylúčil na samostatné konanie návrh navrhovateľky v časti o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým má byť odporcovi zakázané sa priblížiť k maloletým deťom R. P. a T. P., ktorým majú byť také maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky a ktorým má byť odporcovi zakázaný styk s nimi, sa o d m i e t a.

Vo zvyšnej napadnutej časti, t.j. vo výrokoch II., III., IV. V. a VII. sa uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Navrhovateľke sa proti odporcovi priznáva nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. V napadnutom uznesení súd prvej inštancie:

- vylúčil na samostatné konanie návrh navrhovateľky v časti o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým má byť odporcovi zakázané sa priblížiť k maloletým deťom R. P. a T. P., ktorým majú byť také maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky a ktorým má byť odporcovi zakázaný styk s nimi (výrok I.),

- nariadeným neodkladným opatrením uložil odporcovi X. P., aby dočasne nevstupoval do rodinného domu so súp. č. XXXX v F., postaveného na parcele č. XXX/XXX o výmere 110 m², zastavané plochy a nádvoria, ktorý je zapísaný na Liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Malacky, katastrálny odbor, pre kat. územie Stupava (výrok II.),

- uložil navrhovateľke, aby v lehote do 30 dní od právoplatnosti uznesenia podala proti odporcovi žalobu o jeho úplné vylúčenie z užívania rodinného domu evidovaného na Liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Malacky, katastrálny odbor, pre kat. územie Stupava, so súp.č. XXXX, postaveného na pozemku s parc.č. XXX/XXX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 110 m² alebo na obmedzenie tohto užívacieho práva podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, inak súd uznesenie o nariadenom neodkladnom opatrení podľa výroku II. uznesenia aj bez návrhu zruší (výrok III.),

- nariadeným neodkladným opatrením uložil odporcovi X. P., aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne nekontaktoval navrhovateľku G. P., nar. XX.XX.XXXX a aby sa k navrhovateľke nepribližoval na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov s výnimkou súdnych konaní vo veci resp. vyšetrovacích úkonoch v trestnom konaní (výrok IV.),

- poučil odporcu, že môže ako žalobca podať voči navrhovateľke ako žalovanej žalobu o náhradu škody podľa § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorej predmetom bude náhrada škody spôsobenej mu výkonom neodkladného opatrenia podľa výroku IV. uznesenia, ak preukáže, že mu taká škoda bola spôsobená porušením právnej povinnosti navrhovateľky (výrok V.),

- zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým má byť odporcovi uložený zákaz vstupu na pozemok s parc.č. XXX/XXX o výmere 296 m² - zastavané plochy a nádvoría, zapísaný na Liste vlastníctva č. XXXX, vedenom pre kat. územie Stupava, ako aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým má byť odporcovi zakázané priblížiť sa k navrhovateľke, pokiaľ ide o vzdialenosť presahujúcu 50 metrov a v časti návrhu, ktorým navrhovateľka žiadala kontrolu nariadeného neodkladného opatrenia technickými prostriedkami (výrok VI.),

- priznal navrhovateľke voči odporcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok VII).

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 330 ods. 1, 2, § 336 ods. 1, § 337 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej "C.s.p."), § 146 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej "Občiansky zákoník ") konštatujú, že z návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, doručeného súdu prvej inštancie dňa 13.08.2020 vyplýva, že predmetný rodinný dom a príslušné pozemky nadobudli s odporcom do bezpodielového spoluvlastníctva manželov v podiele 1/1 a majú v ňom spoločne s ich maloletými synmi R. P. a T. P. evidovaný trvalý pobyt a spoločne v ňom bývajú. Odporca je manželom navrhovateľky a dňom 03.08.2020 bol vykázaný z predmetného rodinného domu. Navrhovateľka v návrhu uviedla, že odporca ju ponižuje, vyčíta jej spôsob starostlivosti o maloleté deti, vulgárne jej nadáva pred deťmi. Už počas tehotenstva s maloletým T. ju fyzicky napadol, dal jej otvorenou rukou facku, zvalil ju na zem, kde ju kopol a vyhrážal sa jej. Navrhovateľka sa rozhodla len kvôli deťom a v snahe zachovať kompletnú rodinu, riešiť situáciu s odporcom prostredníctvom manželských terapií. Odporca po prvom stretnutí odmietol v ďalších terapiách pokračovať a nemal záujem pracovať na ich vzťahu, preto navrhovateľka navrhla odporcovi ukončenie manželstva. Na to odporca navrhovateľku v júni 2016 fyzicky napadol, a to tak, že ju sotil na posteľ, kde si na ňu kľakol a pevne ju chytil za obidve zápästia, aby sa nemohla pohnúť, pričom sa jej vyhrážal, že ak ešte raz spomenie odchod, tak odíde ona, a to bez detí. Následne sa jej ospravedlňoval a sľuboval, že sa to nezopakuje. V auguste 2017 odporca navrhovateľku v noci násilne vytiahol z postele, začal na ňu zvyšovať hlas, vulgárne jej nadával: „do pičí, neschopných jebľín, ktorá si ani deti nezaslúži“, vyhrážal sa jej odobratím detí. Večer po skutku sa jej ospravedlňoval, pričom sa rozplakal a následne jej vynadal, že sa mu nepáči, že jeho mimomanželský pomer označuje za neveru, striedal nálady, od plaču prechádzal k smiechu, následne vytiahol kuchynský nôž, vyhrážal sa najskôr jej a potom ho otočil proti sebe. Navrhovateľka zavolala RZP, ktorá ho previezla do psychiatrickej liečebne v Pezinku, kde bol hospitalizovaný od 20.08.2017 do 12.09.2017, v ktorej mu bola stanovená diagnóza: disharmonická osobnosť, adaptačná depresia, zmiešaná porucha osobnosti a odporca bol nastavený na medikamentóznú liečbu. Po 6 tich mesiacoch od prepustenia do ambulantnej liečby prestal brať lieky, začali sa u neho objavovať agresívne stavy, ktoré sa prejavovali úmyselným zvyšovaním hlasu až krikom v nočných hodinách tak, aby navrhovateľka s deťmi nemohli spať. Odporca ju sledoval, prehľadával jej mobilný telefón, PC pracovný aj súkromný, peňaženku a kabelku, v aute našla starý mobilný telefón, ktorý tam odporca zanechal, aby ju mohol lokalizovať, jej osobnými dokladmi disponuje výhradne odporca. Odporca ju opakovane fyzicky napadol, čo oznamovala polícii, pričom najzávažnejšia kvalifikácia skutku bola priestupok. Od marca 2020 odporca začal vo výraznej miere požívať alkoholické nápoje, ktoré iba zvyšujú jeho potenciu k agresivite. Situácia vyvrcholila dňa 03.08.2020, kedy v čase o 16:50 hod. prišlo k vykázaniu odporcu z obydľia políciou. Odporca sa navrhovateľke v podnapitom stave vyhrážal, že jej nikto nepomôže, že si to vypije, že také peklo ešte nevidela. Odporca zjavne narážal na skutočnosť, že navrhovateľka dňa 02.08.2020 podala na OO PZ Stupava na odporcu oznámenie. Fyzicky napádal aj maloleté deti, k čomu doložila fotografie zranení. Maloletí odmietajú pomoc od otca, stráňia sa jeho dotykov. Maloletý R. sa začal pomočovať a maloletý T. sa v noci strháva zo spánku. Odporca sa snaží deti zmanipulovať proti navrhovateľke. Navrhovateľka má za to, že napätie, ktoré odporca vytvára svojím správaním v domácnosti a maloleté deti ho vnímajú, má negatívny dopad na ich psychiku a môže mať negatívny vplyv na ich duševný a mravný vývin do budúcnosti a správanie odporcu

pociťuje ako formu spôsobujúcu jej psychické utrpenie, sprevádzané fyzickým násilím. Z odporcu má výslovne strach a obavy, avšak je si vedomá, že s danou situáciou musí niečo urobiť, a to najmä kvôli deťom. Prežíva traumu z konania odporcu a potrebuje časový priestor na riešenie situácie, preto sa domáha ochrany prostredníctvom neodkladného opatrenia, a to nielen osobnej, ale aj prostredníctvom zákazu komunikácie cez médiá, nakoľko odporca ich využíva na jej kontrolu a nadmerne ju atakoval cez telefón a kontroloval aj jej pohyb. Navrhovateľka má obavu, že odporca ju po vykázaní z domu môže fyzicky napadnúť alebo jej ublížiť na živote. Nevylučuje, že sa môže pokúsiť jej násilne odňať maloleté deti z dôvodu pomsty voči nej.

3. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s návrhom navrhovateľky, výpisom z Listu vlastníctva č. XXXX pre kat. územie Stupava, Potvrdením o vykázaní zo spoločného obydľia zo dňa 03.08.2020 Obvodného oddelenia PZ v Stupave, rodnými listami maloletých detí R. a T. P., lekárskou správou MUDr. G., Chirurgická ambulancia Medicare Centrum s.r.o., Bratislava, Záznamom o zhodnotení zdravotného stavu osoby RZP Bratislava, fotografiami zranení maloletých, Správy z kontrolného psychiatrického vyšetrenia odporcu u psychiatra MUDr. Z. L., priloženou mailovou komunikáciou, vyrozumiením ORPZ Malacky, Predvolaniami na prejednanie priestupku Okresného úradu Malacky, odbor všeobecnej vnútornej správy, Záznamom o podaní oznámenia podľa § 59 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v prvom výroku rozhodnutia podľa ust. § 166 ods. 2 C.s.p. vylúčil na samostatné konanie návrh navrhovateľky v časti zákazu priblíženia odporcu k maloletým deťom, zákazu styku s maloletými deťmi a zverenia detí do starostlivosti matky.

4. Vo vzťahu k zostávajúcej časti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol, že navrhované neodkladné opatrenia navrhuje navrhovateľka na ochranu svojho života a zdravia, pričom táto bude dosiahnutá tým, že súd jednak zakáže jej manželovi, ktorý sa voči nej dopustil fyzického i psychického násillia, vstupovať do rodinného domu, v ktorom spolu bývajú, a ktorý je v ich bezpodielovom spoluvlastníctve a jednak sa k navrhovateľke a deťom približovať a akýmkoľvek spôsobom ju kontaktovať, čím mu bude zabránené pokračovať v páchaní psychického násillia. Súd prvej inštancie uviedol, že medzi navrhovateľkou a odporcom existuje právny vzťah (pomer), pretože sú manželia a žijú v spoločnej domácnosti v nimi spoluvlastnenom dome, pričom tento pomer vyžaduje bezodkladnú úpravu. Vo vzťahu k predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ C.s.p. (povinná osoba je dôvodne podozrivá z násillia, predovšetkým fyzického násillia, pričom sa nedá vylúčiť ani psychické týranie) mal za dôvodné podozrenie z fyzického násillia osvedčené z navrhovateľkou predložených lekárskeých správ a záznamu o podaní oznámenia zo dňa 03.08.2020. Za osvedčené považoval aj tvrdenia navrhovateľky o psychickom násillí zo strany odporcu, ktoré je podložené samotným návrhom, ako i potvrdením o vykázaní zo spoločného obydľia a oznámeniami, ktoré navrhovateľka proti odporcovi podala na políciu. Ohrozenie navrhovateľky psychickým a fyzickým týraním zo strany odporcu vyplýva i z predloženej lekárskej správy a aj zo Záznamu o zhodnotení zdravotného stavu osoby RZP Bratislava. Uvedené skutočnosti viedli súd k záveru o potrebe nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia, pokiaľ ide o vykávanie zo spoločného obydľia. Súd prvej inštancie nariadil toto neodkladné opatrenie z dôvodu, aby zabránil prípadnému ďalšiemu útoku manžela navrhovateľky na navrhovateľku, ktorý je (vzhľadom na navrhovateľkou opísané doterajšie správanie sa odporcu) možné očakávať. V tejto súvislosti uviedol, že právo na ochranu života a zdravia, ktoré je násilníkom ohrozované, má absolútnu povahu, pričom je silnejšie aj ako vlastnícke (spoluvlastnícke) právo násilníka, či ako právo na obydľie. Trvanie tohto zákazu súd prvej inštancie obmedzil do právoplatného skončenia konania vo veci samej, ktorým je konanie o úplné vylúčenie odporcu z užívania predmetného rodinného domu, príp. na obmedzenie tohto užívacieho práva podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka a zároveň podľa § 336 ods. 1 C.s.p. určil navrhovateľke na podanie žaloby vo veci samej lehotu 30 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorú s ohľadom na povahu žaloby a na povahu nariadeného neodkladného opatrenia, považoval za dostatočnú a primeranú.

5. Návrh navrhovateľky v časti o uloženie zákazu vstupu na pozemok v spoluvlastníctve strán s poukazom na znenie § 325 ods. 2 písm. e/ C.s.p. (podľa ktorého možno odporcovi neodkladného opatrenia uložiť, aby nevstupoval dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násillia) zamietol ako nedôvodný, keďže zákon v tejto súvislosti zámerne neuvádza pozemky, resp. nehnuteľnosti, ale výslovne „dom alebo byt“, pretože len v týchto nehnuteľnostiach je možné hovoriť o obydľí strany, z ktorého má byť násilník vykávaný. Súd prvej inštancie však zároveň takto formulované obmedzenie považoval za postačujúce na ochranu navrhovateľky pred správaním odporcu.

6. Súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie v prospech navrhovateľky spočívajúce v zákaze uloženom odporcovi sa k nej približovať a akýmkoľvek spôsobom ju kontaktovať. V rozhodnutí uviedol, že vo všeobecnosti sa opatrenia tohto typu vydávajú v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Súd tu musí mať za osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa konaním osoby, proti ktorej návrh smeruje. Z navrhovateľkou predložených listinných dôkazov, ako i z návrhu samotného mal za osvedčené, že odporca navrhovateľku terorizuje, neustále jej vulgárne nadáva, ponižuje ju a prenasleduje. Súd prvej inštancie vzal v úvahu aj to, že správanie odporcu vôbec neustalo po tom, čo podala navrhovateľka na odporcu oznámenie na OO PZ Stupava. Naopak, odporca sa jej opätovne vyhrážal, že také peklo ešte nevidela. Nemožno inak, len vyvodiť záver o tom, že odporca sa dopúšťa psychického násillia voči navrhovateľke, ktorej psychická integrita je takým správaním odporcu bezpochyby ohrozená. V záujme dosiahnutia účinnej ochrany navrhovateľky považoval za absolútne nedostatočné len odporcu vykázať zo spoločného obydllia a odporcovi zakázať sa k navrhovateľke približovať na vzdialenosť 50 metrov a akýmkoľvek prostriedkami ju kontaktovať. Podľa jeho názoru len takto uložené obmedzenie (vzhľadom na vo veci osvedčený skutkový stav) znemožní odporcovi pokračovať v útokoch na navrhovateľku, intenzívne zasahujúcich do jej duševnej integrity. V rozsahu, v akom navrhovateľka žiadala zákaz približenia limitovať vzdialenosťou presahujúcou 50 metrov, súd jej návrh zamietol, pretože vzdialenosť 50 metrov považuje pre ochranu navrhovateľky pred útokmi odporcu za primerané. Tieto obmedzenia súd nepovažoval za potrebné časovo limitovať, pretože už jeho rozhodnutím možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, odporcu však v súlade s ust. § 337 ods. 1 C.s.p. poučil, že ak by mu výkonom neodkladného opatrenia z dôvodu zavineného porušenia povinnosti navrhovateľkou vznikla škoda, môže sa domáhať jej náhrady. Odporcovi taktiež ostáva zachované právo navrhnúť zrušenie neodkladného opatrenia, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

7. Súd prvej inštancie napokon zamietol návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia v časti, v ktorej žiadala kontrolu neodkladného opatrenia technickými prostriedkami. Zohľadňujúc princíp proporcionality mal za to, že nariadenie kontroly výkonu tohto rozhodnutia technickými prostriedkami, vzhľadom na navrhovateľkou uvedený charakter, spôsob a intenzitu správania sa odporcu, by už bol v rozpore s uvedeným princípom a neprimerane by zasiahol do práva odporcu na ochranu jeho súkromia. Nariadené neodkladné opatrenie na ochranu práv navrhovateľky mal za postačujúce, keďže navrhovateľka vie eliminovať (napríklad výmenou zámku dverí) vstup odporcu do obydllia, pričom z návrhu vyplýva, že odporca sa dopúšťa násillia voči navrhovateľke práve v ich obydllí, takže zamedzením mu vo vstupe do domu bude toto nežiaduce správanie eliminované.

8. Výrok o trovách konania súd prvej inštancie právne odôvodnil § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p. zohľadňujúc, že v danej právnej veci sa prejednával návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, žaloba vo veci samej podaná nebola a rozhodnutím o takomto návrhu sa konanie končí. Keďže navrhovateľka bola so svojim návrhom na neodkladné opatrenie prakticky plne úspešná (súd návrh zamietol len v pomerne nepatrnej časti, t.j. upravil rozsah vykázania z nehnuteľnosti a vzdialenosť, na ktorú sa odporca nemá k navrhovateľke približovať), navrhovateľke náhradu trov nekrátil a priznal jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. Proti výrokom I., II., III., IV. V. a VII. podal v zákonnej lehote odvolanie odporca navrhujúc, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne a prizná mu nárok an náhradu trov konania v celom rozsahu a dôvodiac dôvodmi uvedenými v § 365 ods. 1 písm. d/, f/, g/, h/ C.s.p., t.j. že konanie pred súdom prvej inštancie malo vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (v rozsahu odporcom predložených listinných dôkazov) a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolateľ konštatoval, že pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ C.s.p. postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násillia znamenajúce, že súd na základe predložených dôkazov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná, nakoľko nariadenie neodkladného opatrenia je okamžitým a účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násillia a v jeho prospech

svedčí najmä to, že v dôsledku jeho uplatnenia, t. j. zákazu vstupovania násilnej osoby, sa ohrozenej osobe poskytuje pomerne rýchla ochrana, vďaka ktorej nemusí ďalej zotrvať v spoločnom obydli s násilnou osobou. Násilie možno vo všeobecnosti definovať ako úmyselné použitie fyzickej sily alebo moci proti osobe alebo proti určitej skupine alebo spoločenstvu, ktoré má za následok alebo má vysokú pravdepodobnosť následku poranenia, psychickej škody a podobne. Násilím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Neodmysliteľnou kategóriou násillia je bolesť a hrozba bolesti. Násilím však nie je konflikt, nakoľko v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násilie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci. Psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h/ C.s.p. sú splnené iba v prípade, ak je osvedčené, že konaním osoby, ktorej sa má obmedzenie uložiť, môže byť ohrozená telesná alebo duševná integrita dotknutej osoby (navrhovateľa). Účelom tohto neodkladného opatrenia je poskytnúť dotknutej fyzickej osobe ochranu, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že môže byť ohrozený jej život, jej telesná alebo duševná integrita, osobná sloboda, bezpečnosť alebo sexuálna integrita, s cieľom zabrániť akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násilie, obťažovanie, sexuálne násilie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Navrhovateľkou všeobecne uvádzané skutočnosti o inzultácii jej osoby vulgarizmami, resp. o jej ponižovaní žalovaným neboli ňou žiadnym hodnoverným spôsobom osvedčené a konajúcemu súdu nepredložila v tomto smere žiadny relevantný listinný dôkaz (napr. podania o oznámení príslušných priestupkov) a ňou tvrdené verbálne ataky zo strany odporcu bližšie vecne nekonkretizovala a tieto uviedla len zovšeobecňujúco bez uvedenia časových údajov. Navrhovateľka preukázala súdu jej inzultáciu vulgarizmom zo strany odporcu, ku ktorej došlo dňa 29.07.2018 (t. j. pred viac ako dvomi rokmi pred vydaním napadnutého uznesenia, pri ktorej ale absentuje atribút bezprostrednosti ohrozenia života a zdravia navrhovateľky a aj naliehavosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov strán), keď vo vzťahu k tejto udalosti neoznámila fyzický útok, násilie, resp. vyhrážanie ujmu na zdraví. Prejednanie tohto priestupku Okresným úradom Malacky bolo v konaní, č. k. OU-MA-OVVS-2018/011677, ukončené uložením sankcie, a to pokarhaním odporcu, t. j. najmiernejšou formou sankcie podľa zákona o priestupkoch, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.11.2018. Odporca v odvolaní nepoprel, že počas trvania manželstva došlo medzi stranami (manželmi) k verbálnym hádkam, v rámci ktorých padali aj vulgarizmy, avšak tieto padali zo strany obidvoch manželov, keď akákoľvek verbálna hádka medzi manželmi, v rámci ktorej sa títo neštítia používania vulgarizmov, hoci je neslušná, sama osebe nie je prejavom psychickeho násillia, a už vôbec nie fyzického násillia, voči osobe niektorého manžela. Aj vyhrotená ostrá verbálna hádka (s používaním vulgarizmov zo strany obidvoch manželov), nakoľko nedosahuje intenzitu násillia (ohrozenia života alebo zdravia vzájomne sa inzultujúcich manželov), nemôže byť dôvodom pre vylúčenie niektorého manžela z užívania spoločného obydli, resp. nemôže byť dôvodom zákazu približovania sa jedného z manželov k druhému manželovi alebo zákazu jeho kontaktovania.

10. K tvrdeniam navrhovateľky o tom, že odporca sa dopúšťal/dopúšťa na jej osobe fyzického a psychickeho násillia odvolateľ uviedol, že takéhoto konania sa voči navrhovateľke nikdy nedopustil, nikdy ju fyzicky nenapadol počas tehotenstva s maloletým T. (t. j. v rokoch 2015/2016), fyzicky ju nenapadol ani kvôli jej úmyslu ukončiť manželstvo, resp. jej návrhu na rozvod manželstva v júni 2016 (sám o tom uvažoval) a už vôbec ju neohrozoval kuchynským nožom, resp. sa jej nevyhrážal odobratím detí z jej starostlivosti v auguste 2017. Navrhovateľkou predložený záznam o zhodnotení zdravotného stavu osoby (správa RZP) je datovaný dňom 15.02.2018, nemožno ho vzťahovať ani k jednej zo žalobkyňou uvádzaných skutočností údajného fyzického násillia a jeho text je tak nečitateľný (aspoň v jej fotokópii, ktorá bola žalovanému spolu s napadnutým uznesením doručená), že nie je zrejmé, z akých skutočností mal súd prvej inštancie za osvedčený akt fyzického násillia voči navrhovateľke. Vzhľadom na časový odstup vyššie popísaných skutočností údajného fyzického násillia, by pre účely nariadenia neodkladného opatrenia absentoval prvok bezprostredného ohrozenia života a zdravia navrhovateľky a naliehavá potreba bezodkladnej ochrany jej chránených záujmov. Navrhovateľka zdokladovala len jeden prípad fyzického kontaktu medzi manželmi, t. j. skutok, ktorý je predmetom konania pred OÚ Malacky o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e/ zákona o priestupkoch, ktorého sa odporca mal dopustiť tým, že dňa 10.08.2019 v čase okolo 13.45 hod. v Stupave, ul. V., v rodinnom dome XXXX/XX, mal udrieť navrhovateľku do oblasti tváre a trikrát mal do nej sotiť (uvedený skutok bol zdokladovaný predložením predvolania na prejednanie priestupku zo dňa 20.12.2019). Odporca poukázal na odlišné verzie incidentu zo dňa 10.08.2019 a na to, že z uznesenia OR PZ Malacky o postúpení veci zo dňa 14.10.2019 (na str. 3) sama vyšetrovateľka uvádza, že z prešetrenia incidentu

vôbec nevyplývajú skutočnosti, ktoré by osvedčovali hrubší stupeň surovosti a bezohľadnosti alebo zlého zaobchádzania zo strany odporcu voči navrhovateľke, aby odôvodňovali záver pre začatie trestného stíhania pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona, prípadne pre iný trestný čin, keď navrhovateľka neuviedla žiadne skutočnosti, z ktorých by vyplynulo, že konanie jej manžela pociťuje ako ťažké príkorie.

11. Pokiaľ navrhovateľka v návrhu tvrdí, že situácia vyvrcholila dňa 03.08.2020, kedy bol odporca vykázaný o 16.50 hod. za prítomnosti policajnej hliadky zo spoločného obydlija (RD v Stupave, ul. V. XXXX/XX) na dobu 10 dní podľa § 27a ods. 1 zákona o Policajnom zbore po tom, ako sa dňa 02.08.2020 okolo 01.00 hod. ráno vrátil domov v podnapitom stave, začal sa manželke vyhrážať, navrhovateľka v návrhu neuviedla žiadne skutočnosti nasvedčujúce fyzickému alebo psychickému násiliu zo strany odporcu dňa 03.08.2020. Voči Potvrdeniu o vykázaní zo spoločného obydlija zo dňa 03.08.2020 sa nemohol účinne brániť (nie je voči nemu prípustný žiadny opravný prostriedok), tento rešpektoval, zo spoločného obydlija sa vysťahoval a až po uplynutí doby vykázaní zo spoločného obydlija (10 dní), aj v kontexte toho, že mu bolo dňa 17.08.2020 doručené napadnuté uznesenie, bol nahliadnuť do príslušného policajného spisu, z ktorého získal informáciu, že navrhovateľka dňa 02.08.2020 (v nedeľu) o 10.15 hod. v doobedňajších hodinách kontaktovala linku 158 s tým, že ju manžel nechce pustiť z izby, resp. že je voči nej násilný. Odporca uviedol, že tieto tvrdenia navrhovateľky sú nepravdivé, dňa 02.08.2020 nedošlo k žiadnemu násilnému správaniu voči navrhovateľke, či psychickému alebo fyzickému útoku a v uvedený deň bola navrhovateľka s obidvomi maloletými deťmi cca od 12.00 hod. až do 19.00 hod. mimo spoločného obydlija, v lokalite Štrkovec v Bratislave. Dňa 03.08.2020 (pondelok) navrhovateľka ráno o cca 08.30 hod. odišla zo spoločného obydlija za účelom absolvovania odberu krvi na oddelení hematológie Nemocnice s poliklinikou Malacky, od jej odchodu bol odporca až do príchodu navrhovateľky s policajnou hliadkou sám a v tento deň nedošlo a ani nemohlo dôjsť k žiadnemu fyzickému kontaktu odporcu s navrhovateľkou

12. Odporca vo vzťahu k tvrdenému fyzickému násiliu páchanému na maloletým deťoch namietol tvrdenia navrhovateľky a ohradil sa voči nim. Je pravdou, že bol v období od 20.08.2017 do 12.09.2017 hospitalizovaný v Psychiatrickej nemocnici Philippa Pinela v Pezinku, avšak nie na psychiatrickej, ale psychosomatickej klinike, skutočnosť tejto hospitalizácie navrhovateľka voči nemu zneužíva, pretože nevyhnutnosť hospitalizácie bola spôsobená manželským konfliktom vyvolaným navrhovateľkou (dlhodobou verbálne napádala odporcu výčitkami). Z lekárskej správy MUDr. Z. L. zo dňa 09.01.2018, predloženej navrhovateľkou, ale aj z odvolateľom predložených lekárskech správ toho istého lekára zo dňa 26.08.2019 a 24.02.2020 vyplýva, že odporca nevykazuje žiadne sklony k agresivite. Žiadne tvrdenie o sledovaní a kontrolovaní navrhovateľky odporcom nie sú pravdivé, tieto neboli bližšie, ani vecne ani časovo, konkretizované, neboli podporené predložením žiadneho relevantného listinného dôkazu, v dôsledku čoho ich súd prvej inštancie nemohol považovať ani len v minimálnom rozsahu za osvedčené. Ak by odporca mal v úmysle lokalizovať pohyb navrhovateľky, resp. túto sledovať, musel by si príslušnú službu so SIM kartou zakúpiť u príslušného mobilného operátora, túto službu aktivovať, pričom táto služba je poplatná. Odporca taktiež nedisponoval, resp. ani nedisponuje osobnými dokladmi navrhovateľky, tieto neukrýval na neznámom mieste. Žalovaná pracovala, trávila voľné dni s deťmi mimo spoločného obydlija, navštevovala svojich rodičov v Košiciach, trávila čas s kolegami, priateľmi bez akýchkoľvek obmedzení, pričom svoje doklady mala vždy so sebou a disponovala nimi počas celej doby trvania vykázaní odporcu zo spoločného obydlija políciou (10 dní). Dňa 13.08.2020 (ešte počas vykázaní odporcu zo spoločného obydlija) odišla s maloletými deťmi do Košíc k svojim rodičom a doklady mala pri sebe. Navyše sledovanie a kontrola navrhovateľky, aj keby príslušné tvrdenia boli osvedčené, nie sú prejavom fyzického násillia a sami osebe ani nemohli byť dôvodom pre vylúčenie odporcu z užívania spoločného obydlija, resp. dôvodom zákazu približovania sa odporcu k navrhovateľke, ani dôvodom zákazu kontaktovania navrhovateľky odporcom.

13. V doplnení odvolania, doručenom súdu v priebehu plynutia lehoty na podanie odvolania, odporca uviedol, že z navrhovateľkou predložených listinných dôkazov mohol mať súd fyzické, resp. psychické násillie voči navrhovateľke za osvedčené len z dvoch skutkov, a to z verbálnej inzultácie navrhovateľky vulgarizmom pri manželskej hádke dňa 29.07.2018 a zo skutku spočívajúcom vo facke a trojnásobnom sotení navrhovateľky dňa 10.08.2019. Vo vzťahu k vykázaní odporcu zo spoločného obydlija dňa 03.08.2020 navrhovateľka neuviedla žiadne skutočnosti nasvedčujúce čo i len nepatrnému fyzickému útoku; tieto skutočnosti nevyplývajú ani z ňou predloženého Potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydlija zo dňa 03.08.2020. Ak by sa aj spáchanie priestupku zo dňa 10.08.2019 odporcovi s konečnou

platnosťou preukázalo, išlo by len o jednorazový fyzický atak smerujúci k osobe navrhovateľky, ktorý nedosiahol trestnoprávny rozmer (je riešený ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu), išlo by o fyzický kontakt nepatrnej intenzity (z trestnoprávneho hľadiska určite), z dôvodu čoho nie je možné dôvodne predpokladať páchanie násillia voči navrhovateľke. Skutok zo dňa 10.08.2019 sám osebe (ak by aj bol preukázaný) nemôže z odporcu urobiť agresora alebo násilníka do takej miery, aby bol vylúčený z užívania spoločného obydlia, resp. aby mu bol udelený zákaz približovania sa k navrhovateľke, resp. zákaz kontaktovať ju (a tým aj jeho deti). Navyše, z časových súvislostí týchto jediných navrhovateľkou zdokladovaných skutočností (inzultácia vulgarizmom dňa 29.07.2018 a fyzický atak dňa 10.08.2019) je zrejmé, že ku dňu nariadenia neodkladného opatrenia neexistovala a ani neexistuje potreba bezodkladnej úpravy pomerov tak, ako ju má na mysli § 325 ods. 1 C.s.p.. Z hľadiska nevyhnutnej ochrany navrhovateľky ako možnej obeť domáceho násillia, nebola z jej strany dostatočne spoľahlivo osvedčená dôvodnosť bezodkladnej naliehavej potreby úpravy vzťahov medzi stranami, a to takými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré by nasvedčovali, že zo strany odporcu dochádza k sústavnému alebo intenzívnemu agresívnemu fyzickému správaniu ohrozujúcemu telesné zdravie navrhovateľky, k psychickému ubližovaniu v podobe hrubých vyhrážok, v podobe ponižujúceho urážania, osočovania a sústavného vulgárneho nadávania odporkyni, ktoré by boli spôsobilé ohroziť jej telesné alebo duševné zdravie (ako to predpokladajú ust. § 325 ods. 2 písm. e/, g/ a h/ C.s.p.). Odporca zdôraznil, že neodkladné opatrenie nie je prostriedkom na riešenie, resp. eliminovanie bežných konfliktov manželov vyplývajúcich z ich nezhôd a narušenia vzájomných vzťahov. Len samotné narušenie vzájomných vzťahov strán v ich spolužití, navrhovateľkou uvádzané impulzívne správanie odporcu, jeho prehnané/nepričetné reakcie (sprevádzané napríklad kričaním), nemôžu zakladať dôvodnosť nariadeného neodkladného opatrenia. Výnimočnosť zásahu v podobe vylúčenia odporcu z užívania spoločného obydlia, resp. v podobe zákazu približovania sa k navrhovateľke, resp. jej kontaktovania, musela byť podložená konkrétnymi a relevantnými okolnosťami, nakoľko by išlo o zásadné obmedzenie základných práv odporcu zo strany súdu a citeľný zásah do inak neodňateľného práva odporcu na jeho súkromný život podľa čl. 16 ods. 1 a čl. 19 ods. 2 ústavy, ako aj práva na nedotknuteľnosť jeho obydlia v zmysle čl. 21 ústavy. Za daného stavu jeho vylúčenie z užívania spoločného obydlia predstavuje neprimeraný zásah do výkonu jeho vlastníckych práv.

14. Navrhovateľka vo vyjadrení sa k odvolaniu uviedla, že súd prvej inštancie postupoval vo veci správne, keď pri hodnotení skutkových okolností vychádzal z ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 330 ods. 1, 2, § 336 ods. 1 C.s.p. a na ich základe mal za to, že pomery medzi účastníkmi je potrebné bezodkladne upraviť, dôvodné podozrenie z násillia bolo navrhovateľkou osvedčené, bola ním dosiahnutá jej ochrana, nebol ním vytvorený nenávratný stav, z dôvodu jeho dočasnosti, účinky tohto neodkladného opatrenia neobmedzujú odporcu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutnú mieru a sledovaný účel nebolo možné dosiahnuť iným zabezpečovacím prostriedkom. Odporca odvolanie zakladá najmä na jeho domienkach, ktoré ničím nepreukazuje, len má snahu s nimi vyvolať určitý dojem spochybnenia tvrdení navrhovateľky, ktoré sú v komparácii s procesnou obranou odporcu jednoznačne preukázané predloženými listinnými dôkazmi. V návrhu viacnásobne opisovala presne udalosti, kedy sa k nej odporca vulgárne správal a nadával jej, čo aj dokladala listinnými dôkazmi, nakoľko ich účastou boli aj fyzické napadnutia, a tieto sú v zmysle súvahy ňou tvrdeného a listinných dôkazov najpravdepodobnejšie. V návrhu nepoukazovala len na jeden skutok (dňa 29.07.2018) ale uvádzala, že za formu psychického násillia pokladá opakované konanie a správanie odporcu, tak ako ho opísala, ktoré kumulatívne pôsobí intenzívne na psychiku človeka v negatívnom smere. V súvahe všetkých konaní odporcu a jeho správania, nemožno hovoriť o bežných manželských konfliktoch, ale ide o konanie, ktoré je vzhľadom na svoju kvantitu a intenzitu spôsobilé spôsobiť navrhovateľke aj psychickú ujmu a ohroziť ju na duševnom zdraví. Odporca okrem spochybnení jej tvrdení ničím nevyvracia ich pravdepodobnosť, keď jej tvrdenia nie sú založené len na skutku zo dňa 29.07.2018, ale na viacčinnom súbehu jednotlivých popísaných skutkov. Priloženou správou RZP zo dňa 15.02.2018 deklarovala správanie odporcu po svojoľnom ukončení užívania medikamentózne liečby po prepustení z ústavnej liečby, pričom práve vo februári 2018 bolo nevyhnutné privolať RZP, nakoľko navrhovateľka správanie odporcu vyhodnotila ako nepričetné, vzbudzujúce u nej dôvody pre nepričetný strach a poukazovala ním na nepredvídateľnosť a nebezpečie odporcu, najmä ak neužíva pravidelnú liečbu (nie na priamy atak voči nej). Priložená správa zo dňa 15.02.2018 má deklarovať správanie odporcu po svojoľnom ukončení užívania medikamentózne liečby po prepustení z ústavnej liečby tak ako ho opísala, pričom práve vo februári 2018 bolo nevyhnutné privolať RZP, nakoľko správanie odporcu v danom momente vyhodnotila ako nepričetné a vzbudzujúce u nej dôvodný strach. Týmto opisom poukázala na nepredvídateľnosť a nebezpečie odporcu, najmä ak neužíva pravidelnú liečbu (nie na

priamy atak odporcu voči nej). Skutok zo dňa 10.08.2019 je prejednávaný ako priestupok Okresným úradom, vo veci nebolo zatiaľ právoplatne rozhodnuté a ak aj nebol kvalifikovaný ako trestný čin a je v súčasnosti prejednávaný ako priestupok, neznamená to, že nešlo o protiprávne konanie, ktoré navrhovateľka nemohla pociťovať ako fyzické násilie spojené s psychickým utrpením.

15. Navrhovateľka ďalej odkázala na svoj návrh, v ktorom (o.i.) uviedla: " Situácia medzi žalovaným a žalobkyňou vyvrcholila dňa 03.08.2020, kedy v čase o 16:50 hod. došlo k vykázaní žalovaného z obydlija políciou. Potom ako sa žalovaný dňa 02.08.2020 v čase okolo jednej hodiny ránej vrátil domov v podnapitom stave a začal sa žalovanej vyhrážať, že jej nikto nepomôže, že si to vypije, že také peklo ešte nevidela. Žalobkyňa sa následne od strachu zo žalovaného zamkla v izbe. Žalovaný zjavne narážal na skutočnosť, o ktorej sa odniekaľ dozvedel, že žalobkyňa dňa 02.08.2020 sa dostavila na OO PZ Supava, kde podala na žalovaného oznámenie. " Takýto opis mala za dostatočný a vo vzťahu k odstráneniu časovej nelogickej súvislosti uviedla, že odporca sa skutočne vrátil z firemnej opekačky dňa 01.08.2020 v čase okolo 23:30 hod. v značne podnapitom stave, začal sa jej vyhrážať, že jej nikto nepomôže, že si to vypije, že také peklo ešte nevidela, od strachu z manžela sa zamkla v izbe (tento zjavne narážal na skutočnosť, o ktorej sa odniekaľ dozvedel, že navrhovateľka dňa 19.07.2020 podala na manžela na OO PZ Supava oznámenie), následne v čase okolo jednej hodiny ránej (00:19 hod.) dňa 02.08.2020 telefonicky kontaktovala OO PZ, nakoľko mala z odporcu strach, kde jej bolo oznámené, že nakoľko je už zamknutá v izbe a odporca s najväčšou pravdepodobnosťou spí, hliadka nebude na miesto vyslaná. Dňa 02.08.2020 v čase o 10:17 hod. znova telefonicky kontaktovala OO PZ Stupava s tým, že jej odporca bráni vyjsť z izby, hliadka nebola na miesto vyslaná s tým, že jej bolo odporúčané, aby sa dostavila osobne a podala na manžela oznámenie. Potom ako sa na OO PZ v dopoludňajších hodinách dostavila, službu konajúci príslušník odmietol prijať oznámenie, následne potom odišla spolu s deťmi na Štrkovec do Ružinova, kde strávila celý zvyšok dňa. Dňa 03.08.2020 vskutku ráno v čase okolo 08:30 hod. odišla na hematológiu do Malaciek, pričom následne išla podať oznámenie na OR PZ Malacky, odkiaľ bola poslaná späť na OO PZ Stupava, kde nakoniec, po jej výsluchu bolo realizované v čase o 16: 50 hod. vykázanie odporcu. Aj keď dňa 03.08.2020 a ani v priebehu dňa 02.08.2020 k bezprostrednému kontaktu medzi manželmi nedošlo, neznamená to, že súd nemohol mať osvedčené násilie, aj keď nešlo o bezprostredné ohrozenie života a zdravia. Pokiaľ ide o psychické poruchy odporcu, tento v odvolaní opätovne skĺza do roviny dokazovania skutočností, a to až v odbornom rozsahu. Z lekárskejších správ predložených oboma stranami vyplýva jednoznačná diagnóza zmiešanej poruchy osobnosti, zodpovedajúca striedaniu nálad u odporcu tak ako ich popísala v návrhu. Pokiaľ ide o jej sledovanie a odporcom namietanej absencie časovej konkretizácie, navrhovateľka uviedla, že išlo o kontinuálne prenasledovanie, teda časová konkretizácia je nemožná. Tvrdenie odporcu, že aj v prípade osvedčenia tvrdení navrhovateľky, tieto nie sú prejavom fyzického násillia a sami osebe nemohli byť dôvodom pre vylúčenie odporcu z užívania spoločného obydlija, resp. dôvodom zákazu približovania sa odporcu k navrhovateľke, ani dôvodom zákazu, navrhovateľka uviedla, že sa jedná o formu psychického násillia.

16. Navrhovateľka v písomnom vyjadrení sa k doplneniu odvolania odporcu uviedla, že išlo o opakujúce sa skutky, ktoré boli iba vrcholom neustáleho napätia medzi stranami a pomaly sústavného psychoteroru zo strany odporcu prejavujúceho sa v jeho každodennom správaní a zaobchádzaní s navrhovateľkou (vulgárne nadávanie, ponižovanie, osočovanie, prenasledovanie), kedy sa s poukazom na kvantitu týchto hádok a medzitýmne správanie odporcu voči nej, nemôže jednať o bežný spôsob manželských hádok v rovine konfliktu. Pokiaľ ide o absenciu osvedčenia iných skutkov, ktoré podľa právneho zástupcu nikdy neosvedčila, uviedla, že mala legitímne dôvody prečo tieto skutky neoznamovať (citová náklonnosť k odporcovi, ktorú z minulosti nepopiera, strach z odporcu, snaha o zachovanie kompletnej rodiny kvôli maloletým deťom). Práve takéto dôvody bránia verejnemu oznámeniu kriminality, avšak aj keď navonok pôsobia iracionálne, pre osobu zažívajúcu násillie sú oprávnené a v tomto prípade nesmú byť posudzované v jej neprospech. Navrhovateľka sa rozhodla vystúpiť z bludného kruhu násillia a postaviť sa na odpor, ukončiť vzťah s manželom. Práve takýto odpor, vymanenie sa z pod moci a kontroly môže byť pre osobu zažívajúcu nebezpečenstvo nebezpečné a práve spúšťačom ďalšej explózie u násillníka. Poznajúc reakcie odporcu má strach práve z toho, že takýto spôsob odchodu od násillníka, vymanenie sa z pod jeho moci a kontroly, keď začala podnikať skutočne kroky zabezpečenia seba a svojich detí, by mohli u odporcu spôsobiť explóziu.

17. Odporca v písomnej replike uviedol, že navrhovateľka zdokladovala len jediný incident fyzického kontaktu medzi ňou a odporcom zo dňa 10.08.2019 a obmedzenie zákazov uložených odporcovi

neodkladným opatrením neboli primerané. Vo vzťahu k tomu, že pravdepodobnosť domáceho násillia musí vyplývať z osvedčených, t.j. preukázaných objektívnych skutočností a túto nie je možné vyvodiť zo subjektívnych skutkových tvrdení navrhovateľky obsiahnutých v návrhu, ani z kombinácie osvedčených (preukázaných) skutočností a len tvrdených skutočností zdôraznil, že navrhovateľkou uvádzané skutočnosti o domácom násillí sa nezakladajú na pravde. Povinnosť osvedčiť (preukázať) dôvodné podozrenie z domáceho násillia pre účely neodkladného opatrenia zaťažuje navrhovateľku. Súd prvej inštancie vo vzťahu k zákazu vstupovať do obydllia argumentačne nevysvetllil, akou konkrétnou skutočnosťou, boli naplnené zákonom ustanovené predpoklady domáceho násillia. Vo vzťahu k zákazu priblíženia sa k navrhovateľke, resp. k zákazu jej kontaktovania rovnako nie je zdôvodnené, ktorá konkrétna skutočnosť a v akom smere primála súd prvej inštancie k dôvodným predpokladom, že konaním odporcu bola (je) ohrozená telesná integrita, duševná integrita alebo bezpečnosť. Rozhodnutie súdu prvej inštancie neobsahuje preskúmateľné dôvody, na ktorých je založené. Z predložených lekárskeých spáv MUDr. Z. L. vyplýva, že odporca vôbec nevysadil medikamentóznú liečbu tak, ako to uvádza navrhovateľka. Tvrdenia navrhovateľky o opakovanej inzultácii jej osoby vulgarizmami, ponižovaní jej osoby či jej prenasledovaní, neboli podložené, sú klamstvom a súd prvej inštancie na ne nemohol prihliadať. Incident zo dňa 29.07.2018 bol len ostrou manželskou hádkou, v rámci ktorej padali vulgarizmy zo strán oboch manželov. Násillím nie je konflikt, nakoľko v konflikte sa stretnú rovnocenné strany (partneri), a teda pri konflikte absentuje znak zneužitia prevahy moci niektorou zo strán konfliktu. Pokiaľ ide o vykázanie odporcu z obydllia dňa 03.08.2020, navrhovateľka v návrhu nekonkretizovala, ako situácia dňa 03.08.2020 eskalovala a ani okolnosti, za ktorých bol odporca vykázaný a neosvedčila, že odporca sa voči nej uvedeného dňa, resp. predtým dopustil fyzického alebo psychického násillia. Pre vykázanie zo spoločného obydllia podľa § 27a ods. 4 zákona č. 171/1993 Z.z. je postačujúca prítomnosť dôvodného predpokladu, že určitej osobe hrozí domáce násillie. Pokiaľ navrhovateľka v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu poukazuje na Záznam o podaní oznámenia na OO PZ Stupava zo dňa 19.07.2020, tento je bez akejkoľvek relevancie pre posúdenie, či boli splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia. Tvrdenia navrhovateľky, že skutočnosti o domácom násillí neoznamovala, lebo sa bála reakcie odporcu, sú v rozpore s jej predchádzajúcim konaním, keď dňa 29.07.2018 podala na odporcu trestné oznámenie z dôvodu inzultácie odporcom vulgarizmom. Ak navrhovateľka takto konala, potom dňa 10.08.2019 ohľadne facky a trojnásobného sotenía a následne dňa 19.07.2020 v zmysle dodatočne predloženého záznamu o podaní oznámenia z 19.07.2020, uvedené nasvedčuje tomu, že navrhovateľka koná účelovo, s cieľom za každú cenu iniciovať trestné stáhanie odporcu pre trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona. Tvrdenia navrhovateľky o hospitalizácii odporcu na psychosomatickej klinike Psychiatrickej nemocnice Philippa Pinela v Pezinku v období od 20.08.2017 do 12.09.2017 samo osbe neosvedčujú agresivitu odporcu a ani násillie voči navrhovateľke. Navrhovateľkou doložená e-mailová komunikácia s MUDr. L. obsahuje len jej tvrdenia o údajnom domácom násillí a ako k takým je potrebné k nim pristupovať.

18. Navrhovateľka v písomnom vyjadrení sa k replike odporcu zotrvala na svojej skutkovej, vecnej a právnej argumentácii a v celom rozsahu odkázala na svoje doterajšie písomné podania. Uviedla, že uznesením Okresného súdu Malacky zo dňa 14.09.2020, sp. zn. 8P/143/2020 boli maloleté deti R. a T. dočasne zverené do jej osobnej starostlivosti, odporcovi bolo dočasne zakázané stretávať sa s maloletými deťmi R. a T. a zároveň mu bolo uložené, aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami nekontaktoval maloleté deti R. a T. a nepribližoval sa k nim na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov. Keďže v tomto konaní podaním zo dňa 26.10.2020 podala rozsiahle vyjadrenie k odvolaniu odporcu zo dňa 05.10.2020 proti uzneseniu Okresného súdu Malacky sp. zn. 8P/143/2020 zo dňa 14.09.2020, toto pripojila v prílohe podania a v celom rozsahu odkázala na jeho obsah, nakoľko sa vzhľadom na predmet konania vo vecnej, skutkovej ako i právnej argumentácii priamo týka aj tejto veci, a to najmä vo vzťahu k osvedčeniu (existencii) násillia v rodine odporcu a navrhovateľky. Odporca vo svojom odvolaní v konaní 8P/143/2020 na viacerých miestach prezentoval tvrdenie, že fyzické alebo psychické násillie páchané na matke a priori neznamená aj domáce násillie páchané na deťoch; prípadne, že násillie páchané na matke sa „deťi vôbec netýka“. Tento argument je už sám osebe nebezpečný, a vo vzťahu k deťom doslova neľudský a nepochopiteľný. Na druhej strane, z týchto vyjadrení otca možno spoľahlivo ustáliť jeho postoj, ktorý svoje konanie nelogicky bagatelizuje. Nie je možné izolovane pristupovať k zabezpečeniu ochrany navrhovateľky a izolovane k zabezpečeniu ochrany maloletých detí R. a T., nakoľko im osobnú starostlivosť poskytuje navrhovateľka, ktorej boli zverené. Existenciu násillia (jej osvedčenie) je potrebné vyhodnocovať spoločne vo vzťahu k matke aj vo vzťahu k maloletým deťom, nakoľko páchané násillie na matke, možno považovať v zmysle vyššie uvedeného aj za násillie páchané na deťoch a uvedené rovnako platí aj opačne. Na

podklade priloženej lekárskej správy zo dňa 27.11.2020, ako aj skutkových tvrdení navrhovateľky a ostatných listinných dôkazov, ktoré sú obsahom spisov sp. zn. 32C/73/2020 a sp. zn. 8P/143/2020, je osvedčená tá skutočnosť, že odporca sa dopustil opakovane násilia jednak voči navrhovateľke ako aj voči maloletým deťom. Uvedené zavery psychologičky nepochybne odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy medzi odporcom na jednej strane a navrhovateľkou a ich maloletými deťmi na druhej strane. Existenciu domáceho násilia v rodine odporcu a navrhovateľky možno mať s poukazom na obsah správy z psychologického vyšetrenia maloletých detí zo dňa 27.11.2020 Mgr. W. U., klinického psychológa, psychoterapeuta, doloženou v konaní vedenom pod sp.zn. 8P/143/2020 nielen za osvedčenú, ale aj za dokázanú. Ťažké príkorie (najmä dlhodobú psychickú bolesť) v dôsledku správania odporcu neprežívala len navrhovateľka, ale aj ich maloleté deti R. a T., čo sa v konečnom dôsledku prejavilo aj na ich psychickom zdraví, tak ako to vyplýva z priloženej správy klinickej psychologičky Mgr. U.. Navrhovateľka spolu s maloletými deťmi dlhodobo žili v strachu, úzkosti a obavách z ďalších atakov zo strany odporcu. Išlo o traumatizujúcu a psychicky vyčerpávajúcu situáciu, ktorá ohrozila zdravý fyzický a najmä psychický vývin maloletého R. a T.. Navrhovateľka uviedla, že aj keď doterajšie konanie odporcu bolo zo strany orgánov verejnej moci posudzované len podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, nie je vylúčené, že po prešetrení orgánmi činnými v trestnom konaní bude jeho konanie právne kvalifikované ako týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona či iný trestný čin. Nič to však nemení na tom, že doterajšie správanie odporcu voči navrhovateľke, ale aj maloletým deťom dostatočne osvedčuje potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, a to v rozsahu podľa uznesenia súdu prvej inštancie, ktoré odporca napadol podaným odvolaním.

19. Navrhovateľka v ostatnom písomnom podaní zo dňa 11.01.2021 vo vzťahu k argumentácii o tom, že nie je možné izolovane pristupovať k zabezpečeniu ochrany navrhovateľky a izolovane k zabezpečeniu ochrany maloletých detí R. a T. (konanie vedené na Okresnom súde Malacky pod sp.zn. 8P/143/2020 a na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 11CoP/335/2020), doložila písomné vyjadrenie sa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Malackách zo dňa 21.10.2020. Uviedla, že v ostatnom období podala návrh na rozvod manželstva a na úpravu pomerov rodičov k maloletým deťom a dňa 23.12.2020 na Generálnu prokuratúru trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 Trestného zákona.

20. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 379, § 380, § 378 ods. 1 C.s.p. a dospel k nasledujúcim záverom.

21. Odporca v podanom odvolaní napadol aj výrok I. napadnutého rozhodnutia, v ktorom súd prvej inštancie podľa ust. § 166 ods. 2 C.s.p. vylúčil na samostatné konanie návrh navrhovateľky v časti o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým má byť odporcovi zakázané sa priblížiť k maloletým deťom R. P. a T. P., ktorým majú byť také maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky a ktorým má byť odporcovi zakázaný styk s nimi.

22. Podľa § 355 ods. 2 C.s.p. proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

23. Podľa § 357 C.s.p. odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o a) zastavení konania, b) odmietnutí podania vo veci samej, c) odmietnutí žaloby na obnovu konania, d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1, f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l) zabezpečení dôkazného prostriedku, m) nároku na náhradu trov konania, n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164, o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

24. Podľa § 386 písm. c/ C.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

25. Odvolací súd zdôrazňuje, že odvolanie podané proti uzneseniu vo svojej podstate prípustné nie je a pripúšťa sa len v tých prípadoch, ktoré sú taxatívne vypočítané v ust. § 357 C.s.p. pri splnení podmienky, že takéto uznesenie bolo vydané sudcom. Vychádzajúc z uvedenej koncepcie prípustnosti odvolania voči taxatívne uvedeným uzneseniam súdu prvej inštancie, za situácie, ak vo výroku I. napadnutého uznesenia súd prvej inštancie rozhodol o vylúčení návrhu navrhovateľky v časti o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým má byť odporcovi zakázané sa priblížiť k maloletým deťom R. P. a T. P., ktorým majú byť také maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky a ktorým má byť odporcovi zakázaný styk s nimi, na samostatné konanie (formou uznesenia), jedná sa o rozhodnutie, proti ktorému procesný predpis odvolanie nepripúšťa. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí nesprávne poučil účastníkov konania o možnosti podať odvolanie proti uzneseniu (t.j. proti všetkým jeho výrokom), keďže ani mylné poučenie súdu o tom, že odvolanie je prípustné, nezakladá právo na jeho uplatnenie (Z IV str. 768).

26. Na základe uvedeného odvolací súd odvolanie odporcu proti výroku I. uznesenia podľa § 386 písm. c/ C.s.p. odmietol ako neprípustné.

27. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení môže súd na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

28. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. môže neodkladné opatrenie súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

29. Podľa § 325 ods. 2 C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby

- a) poskytla aspoň časť pracovnej odmeny, ak ide o trvanie pracovného pomeru a navrhovateľ zo závažných dôvodov nepracuje,
- b) zložila peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde,
- c) nenakladala s určitými vecami alebo právami,
- d) niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala,
- e) nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia,
- f) nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje,
- g) písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená,
- h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

30. Podľa § 328 ods. 1 C.s.p. ak súd nepostupoval podľa § 327 C.s.p. a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neodmietol, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1 C.s.p., inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

31. Podľa § 329 ods. 1 C.s.p. môže súd rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

32. Podľa § 330 ods. 1, 2 C.s.p. súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas. Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

33. Podľa § 336 ods. 1 C.s.p., ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

34. Podľa § 337 ods. 1, 2 C.s.p. ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených.

Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje. Súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. Konanie vo veci samej sa môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

35. Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

36. Z citovaných ustanovení vyplýva, že možnosť nariadenia neodkladného opatrenia je stanovená v prípade, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Pre aplikáciu tohto inštitútu sa však vždy vyžaduje naliehavosť neodkladnej úpravy, ktorá musí byť osvedčená. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd musí skúmať naplnenie formálnych a vecných predpokladov uvedených v ustanovení § 324 a nasl. C.s.p.. Na to, aby navrhovateľom navrhované neodkladné opatrenie bolo úspešné, vyžaduje si to preukázanie danosti hmotnoprávneho nároku (práva) medzi účastníkmi konania (stranami), ohľadne ktorého majú byť upravené ich pomery (tzv. osvedčenie nároku), a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe neodkladnej úpravy. Reálne vyhodnotenie potreby neodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Samotný nárok teda nemusí byť preukázaný nepochybne. Podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je súčasne osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo niektorého z účastníkov konania ohrozené. V každom prípade je potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako aj osvedčenie existencie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Skutkový a právny stav veci sa posudzuje podľa náležitostí návrhu vyžadovaných v § 326 C.s.p. a súd sa v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia vyrovná len s tými okolnosťami, ktoré vyplývajú z návrhu a z použiteľného, spravidla hmotného práva, čo súvisí aj s tým, že účastníci (strany) nemusia byť vypočutí a súd nie je povinný vykonávať žiadne iné dokazovanie.

37. Základnými predpokladmi pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ C.s.p. je osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi stranami sporu, jeho navrhovateľ musí osvedčiť potrebu bezodkladnej úpravy pomerov a okolnosť, že odporca (žalovaný) je voči nemu, resp. voči iným osobám, bývajúcim s ním v nehnuteľnosti (dome, byte) dôvodne podozrivý z násillia. Na nariadenie neodkladného opatrenia sú v tomto prípade kladené požiadavky vyplývajúce z ústavného práva na súdnu ochranu, čo znamená, že musí mať zákonný podklad, pri rozhodovaní musia byť rešpektované minimálne požiadavky zodpovedajúce princípom spravodlivého procesu, rozhodnutie musí byť vydané príslušným orgánom a nemôže byť prejavom svojvôle. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ C.s.p. je potrebné osvedčiť dôvodné podozrenie z násillia, čo znamená, že súd musí pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zistiť najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že je osvedčená skutočnosť a vzhľadom na všetky okolnosti javí sa ako nanajvyš pravdepodobná. Dôvodné podozrenie z násillia sa preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené.

38. Neodkladné opatrenia nariaďované podľa ust. § 325 ods. 2 písm. g/ , h/ C.s.p., sú vydávané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody sa domnievať, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť, pri ktorých musí mať súd za osvedčené takéto ohrozenie konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje. V týchto prípadoch sa jedná o menej závažné zásahy do osobných slobôd povinného, ktoré sú ex lege podmienené tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita navrhovateľa mohla byť ohrozená.

39. Pokiaľ ide o výroky II. a III. napadnutého uznesenia, ktorými súd prvej inštancie podľa § 325 ods. 2 písm. e/ C.s.p. uložil odporcovi, aby dočasne nevstupoval do rodinného domu so súp. č. XXXX v Stupave, postaveného na parcele č. XXX/XXX o výmere XXX m², zastavané plochy a nádvorie, ktorý je zapísaný na Liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Malacky, katastrálny odbor, pre kat. územie Stupava a podľa § 336 ods. 1 C.s.p. uložil navrhovateľke, aby v lehote do 30 dní od právoplatnosti

uznesenia podala proti odporcovi žalobu o jeho úplné vylúčenie z užívania rodinného domu evidovaného na Liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Malacky, katastrálny odbor, pre kat. územie Stupava, so súp.č. XXXX, postaveného na pozemku s parc.č. XXX/XXX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 110 m² alebo na obmedzenie tohto užívacieho práva podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, inak súd uznesenie o nariadenom neodkladnom opatrení podľa výroku II. uznesenia aj bez návrhu zruší, z obsahu spisu je nesporné, že navrhovateľka a odporca sú manželmi a označenú nehnuteľnosť nadobudli v priebehu trvania manželstva do bezpodielového spoluvlastníctva manželov .

40. Súd prvej inštancie prijaté výroky II. a III. odôvodnil tým, že mal z obsahu návrhu a doložených listinných dôkazov osvedčené jednak dôvodné podozrenie z fyzického násillia dopúšťaného sa odporcom na navrhovateľke a najmä psychické násillie zo strany odporcu a v záujme práva na ochranu života a zdravia navrhovateľky, odporcovi uložil povinnosť dočasne nevstupovať do uvedenej nehnuteľnosti, v ktorej majú navrhovateľka a odporca spoločne s dvoma maloletými deťmi svoje bydlisko. Odporca v podanom odvolaní a jeho doplnení namieta, že navrhovateľka neosvedčila všeobecne uvádzané tvrdenia o verbálnej inzultácii vulgarizmami, o ponižovaní jej osoby, o sledovaní a kontrole jej osoby a „šacovaní“ jej osobných vecí odporcom, o fyzickom napadnutí jej osoby odporcom počas tehotenstva s maloletým T. (t. j. v rokoch 2015/2016), fyzickom napadnutí jej osoby v júni 2016 z dôvodu jej úmyslu ukončiť manželstvo, o jej ohrozovaní kuchynským nožom, resp. vyhrážaní odobratím detí z jej starostlivosti v auguste 2017. Pokiaľ ide o navrhovateľkou zdokladované skutočnosti, t. j. priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa odporca dopustil tým, že dňa 29.07.2018 urazil navrhovateľku vulgarizmami, za čo mu bola udelená sankcia - pokarhanie a priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mal dopustiť tým, že dňa 10.08.2019 mal odporkyňu udrieť do oblasti tváre a trikrát do nej sotiť, čím jej nemal spôsobiť zranenia vyžadujúce lekárske ošetrovanie (konanie o tomto priestupku nebolo doposiaľ pred OÚ Malacky právoplatne skončené), pri týchto vzhľadom na ich časový odstup absentovala bezprostrednosť ohrozenia života alebo zdravia navrhovateľky, a tým aj naliehavá potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán. Vo vzťahu k vykázaniu odporcu zo spoločného obydlija dňa 03.08.2020 navrhovateľka neosvedčila, nekonkretizovala ani nepreukázala žiadne skutočnosti, že v ten deň sa odporca dopustil na jej osobe psychického alebo fyzického násillia. Podľa názoru odporcu navrhovateľka neosvedčila ku dňu podania jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia existenciu konkrétneho fyzického či psychického násillia voči nej ani len v minimálnom rozsahu, súdu prvej inštancie náležite nepreukázala, neosvedčila dôvodnosť bezprostredne hroziacej ujmy a ani potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami.

41. S týmto názorom prezentovaným odporcom v podanom odvolaní a jeho doplnení sa odvolací súd nestotožňuje. Zdôrazňuje, že podstatou inštitútu neodkladného opatrenia je urýchlená ochrana ohrozených alebo porušených práv, ktorú súd poskytuje na základe zjednodušeného a zrýchlého procesného postupu, pri ktorom je možné spravidla vychádzať iba z tvrdení účastníkov konania/strán konania, záznamov polície, lekárskeho správ, či iných listinných dôkazov. Osvedčovanie, na rozdiel od dokazovania, znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6M Cdo/5/2012). Vo vzťahu k neodkladnému opatreniu majúcejmu právny základ v § 325 ods. 2 písm. e/ C.s.p. podotýka, že za násillie sa v zmysle ustálenej súdnej praxe považuje každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického, psychického, ekonomického a sexuálneho nátlaku, pritom nemusí ísť o jednorazové a fyzické násillie, ani násillie nemusí mať intenzitu podozrenia potrebného na začatie trestného stíhania alebo priestupkového konania, ale ide o akýkoľvek akt, ktorý negatívne ovplyvňuje telesnú a psychickú integritu alebo poškodzuje rozvoj osobnosti. Pojem fyzického alebo psychického utrpenia je naplnený už vtedy, ak poškodená osoba pociťuje protiprávne konanie páchatel'a ako príkorie.

42. V prejednávanej príprade odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že z hľadiska nevyhnutnej ochrany navrhovateľky, bola z jej strany dostatočne osvedčená dôvodnosť bezodkladnej naliehavej potreby úpravy vzťahov medzi účastníkmi rozhodujúcimi skutočnosťami, nasvedčujúcimi tomu, že zo strany odporcu došlo k fyzickému násilliu ohrozujúcemu telesné zdravie navrhovateľky a dochádza k dlhodobému psychickému ubližovaniu v podobe dlhodobo sa opakujúcich vyhrážok, urážania, vulgárneho nadávania a obmedzovania navrhovateľky, ktoré v kontexte všetkých okolností prípadu, by bolo spôsobilé ohroziť jej duševné a fyzické zdravie alebo vyvolať obavu o jej život. K námietkam odporcu, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľka neuvádzala a

nekonkretizovala jednotlivé konania , ktorými sa mal odporca voči nej dopustiť násilia treba uviesť že z obsahu návrhu vyplýva, že navrhovateľka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia poukazovala na dlhodobé (už od r. 2016 trvajúce) agresívne stavy odporcu, fyzické napadnutie jej osoby, ktoré bolo oznamované na polícii a na jeho agresívne správanie dňa 02.08.2020, v dôsledku ktorého došlo dňa 03.08.2020 k vykázaniu odporcu políciou.

43. Odvolací súd konštatuje, že obsahom návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia a doloženými listinnými dôkazmi je osvedčené, že vzťah navrhovateľky a odporcu je dlhodobo vážne narušený. Odporca bol rozhodnutím OÚ Malacky z 19.10.2018, č. OÚ-MA-OOVVS-2018/011677-6 uznaný vinným zo spáchania priestupku voči navrhovateľke (ostrého verbálneho útoku) a o jeho priestupku voči navrhovateľke z 10.08.2019, ktorého sa mal dopustiť napadnutím navrhovateľky (údery do tváre, sácanie a spôsobené psychické utrpenie), po jeho postúpení na priestupkové konanie uznesením OR PZ v Malackách z 14.10.2019 ČVS:ORP-452/1-VYS-MA-2019, nebolo doposiaľ rozhodnuté. Odporca síce v podanom odvolaní spochybňuje skutky udávané navrhovateľkou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (ktorých sa mal dopustiť), sám však udáva, že jeho správanie k navrhovateľke sa vymykalo z rámca korektného správania, za ktoré sa jej ospravedlnil, za ktoré znášal sankciu a rovnako potvrdzuje aj fyzický útok voči navrhovateľke (dňa 10.08.2019). Z navrhovateľkou doložených listinných dokladov k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčené ďalej to, že Potvrdením o vykázaní zo spoločného obydlija Odboru poriadkovej polície, Obvodného oddelenia PZ v Stupave zo dňa 03.08.2020, ORP-P-320/MA-OPP3-2020 bol odporca podľa § 27a ods.1 zákona č. 171/1993 Z.z. vykázaný na dobu 10 dní zo spoločného obydlija (rodinného domu na adrese Bazová 2514/39, Stupava). Zo skutkových tvrdení navrhovateľky a ňou doložených listinných dokladov k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčené aj to, že odporca bol v minulosti hospitalizovaný v Psychiatrickej nemocnici Philippa Pinela v Pezinku, trpí adaptačnou poruchou, zmiešanou poruchou osobnosti a navrhovateľka v roku 2019 e-mailom oznamovala MUDr. Z. Jalčovi (ošetrovateľovi lekárovi odporcu), že odporca neužíva predpísané lieky a opisovala stupňujúce sa agresívne správania manžela (viackrát v noci sa pravidelne opakujúce hlasné záchvaty kriku a plaču, bránenie jej odchodu z izby, agresívne správanie sa voči nej a deťom, prísľuby policajtom, že sa bude liečiť).

XX. Z opisu uvedeného je treba sa zhodnúť s odvolateľom v tom, že priame fyzické ublíženie spôsobené odporcom navrhovateľka v návrhu osvedčila len vo vzťahu ku konaniu odporcu zo dňa 10.08.2019. Odvolateľ však opomína, že dôvodom, pre ktorý súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie podľa § 365 ods.1 písm. e/ C.s.p., je aj existencia psychického násilia páchaného odporcom na navrhovateľke, ktorým je každé správanie priamo narušujúce slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka, ktoré nezanecháva žiadne viditeľné poranenia (napriek tomu môže byť najhoršou formou násilia) a ktoré z hľadiska osvedčovania z prevažnej miery môže vychádzať len zo subjektívnych pocitov osoby, na ktorej je takéto násilie páchané.. Vychádzajúc z kontextu celého sledu osvedčených skutočností, ktorými navrhovateľka odôvodnila návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, a ktoré obe strany sporu následne udávali v priebehu odvolacieho konania, je odvolací súd názoru, že dlhodobý spôsob spoluzitia navrhovateľky a odporcu nie je možné charakterizovať iba ako ich konfliktné správanie sa, v ktorom jedna strana nezneužíva svoje postavenie v neprospech druhej strany konfliktu. Navrhovateľkou uvádzané konania odporcu voči nej, ktoré sú dlhoročného charakteru (viackrát v noci sa pravidelne opakujúce hlasné záchvaty kriku a plaču, bránenie jej odchodu z izby, kontrola, vulgárne správanie, nadávanie, osočovanie, a to aj v prítomnosti maloletých detí) je správaním, ktorého následkom oprávnené môžu byť dlhodobé pocity navrhovateľky o nezniesiteľnosti spoluzitia a príkoria páchaného na jej osobe (a aj maloletých deťoch), v ktorom prípade je nutné chrániť slabšiu stranu aj za cenu dočasného zásahu do vlastníckeho práva.

45. K námietkam odporcu prezentovaným v odvolaní a jeho doplnení je treba uviesť, že súd prvej inštancie vzal správne pri rozhodovaní v úvahu i Potvrdenie o vykázaní odporcu z obydlija z 03.08.2020. Odvolací súd neprihliadol na argumentáciu odporcu o tom, že potvrdenie neobsahuje dôvody, na základe ktorých bolo príslušníkom polície rozhodnuté, a že súd prvej inštancie vychádzal len z hypotézy o možnom fyzickom útoku voči navrhovateľke, keďže postup príslušníka Policajného zboru je pri rozhodovaní o vykázaní z obydlija upravený osobitným zákonom (§ 27a zákona č. 171/1993 Z.z.) a ním prijaté rozhodnutie v tomto konaní nemožno spochybniť a ani o ňom polemizovať . Skutočnosť, že k vykázaniu otca z obydlija dňa 03.08.2020 došlo, je nesporná a vyplýva zo samotného potvrdenia a napokon aj z vyjadrení oboch strán, prezentovaných v priebehu odvolacieho konania. Zohľadňujúc

časový sled skutočností uvádzaných navrhovateľkou v návrhu, ale aj ich doplnenia vo vzťahu k popisu situácie predchádzajúcej dňu 03.08.2020, kedy sa navrhovateľka opakovane domáhala súčinnosti polície z dôvodu, že sa cítila odporcom ohrozená (zamykanie sa pred ním s deťmi do miestnosti, krik, volanie polície), odvolací súd neakceptoval argumentáciu odporcu o účelovosti konania navrhovateľky.

46. V danej veci je nepochybné, že za stavu, kedy strany (i v následných podaniach doručovaných v priebehu odvolacieho konania) prezentujú výrazne odlišný pohľad na skutkové tvrdenia udávané navrhovateľkou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, tieto bude potrebné preveriť prostredníctvom inštitútu dokazovania v konaní vo veci samej. V danom štádiu konania je však aj podľa názoru odvolacieho súdu potrebné pomery medzi stranami upraviť neodkladným opatrením vydaným podľa § 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p., keď z osvedčených okolností je možné v danom štádiu konania vyvodiť dôvodné podozrenie odporcu z fyzického, ale najmä psychického násillia páchaného na navrhovateľke a potrebou ochrany života a zdravia jej osoby .

47. V záujme ochrany navrhovateľky, za vecne a právne správne považuje odvolací súd aj výroky IV. a V. napadnutého rozhodnutia, v ktorých súd prvej inštancie uložil odporcovi povinnosť, aby navrhovateľku písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami nekontaktoval a aby sa k navrhovateľke nepribližoval na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, s výnimkou súdnych konaní vo veci, resp. vyšetrovacích úkonoch v trestnom konaní a súčasne poučil odporcu, že môže ako žalobca podať voči navrhovateľke ako žalovanej žalobu o náhradu škody podľa § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorej predmetom bude náhrada škody spôsobenej mu výkonom neodkladného opatrenia podľa výroku IV. uznesenia, ak preukáže, že mu taká škoda bola spôsobená porušením právnej povinnosti navrhovateľky (§ 325 ods. 2 písm. g/, h/ C.s.p., § 337 ods.1 C.s.p.). Má za to, že v posudzovanom prípade osvedčené dôvody vedúce k nariadeniu neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1 písm. e/ C.s.p., prezentované v predchádzajúcej časti odôvodnenia, sú zároveň závažnými dôvodmi sa domnievať, že konaním odporcu môže byť ohrozená duševná integrita a bezpečnosť navrhovateľky a na ich základe bolo správnym nariadiť aj neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. g/, h/ C.s.p..

48. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výrokoch II., III., IV., V. a závislom výroku VII. o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne a správne potvrdil.

49. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 C.m.p..

50. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods.1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).